



Pozdravljeni, ljubitelji Zvitih novic!



Pozdravljeni še v teh zadnjih dneh pred poletnimi počitnicami. Odločila sem se, da se bom tudi jaz odpravila na dolg dopust, saj moram biti drugo leto spočita, ko praznujem okroglo obletnico - deseti rojstni dan. Odpravila se bom na tople Havaje in tam uživala ob koktejlih in dobrih ritmičnih havajske glasbe. Dobro, sanje so dovoljene, ampak zdaj pa k pomembnim poslom. Rada bi vas vse objela, ker pridno pišete prispevke za moj in vaš časopis, tako bomo ob koncu šolskega leta izdali kar nekaj lepih, zanimivih in predvsem smešnih stvari. Naj vam nekaj zaupam ... Drugo leto bom s svojimi prijatelji uredniki naredila še bolj zabavne Zvite novice, zaradi 10. obletnice. Ali sem vam že povedala, da bom praznovala okrogli jubilej? Ah, ja, pa res sem že to omenila. No, letošnje leto se počasi izteka, zato vam naj zaželim veliko uspehov in lepih ocen v tem in naslednjem šolskem letu. Na koncu pa bi se rada zahvalila vsem urednikom za dobro delo in lepe prispevke. Pravi carji ste! Nasvidenje naslednje leto :(...

Vaša Zvitorepka!

V imenu Zvitorepke je pisala Eneja Prapertnik, narisala pa jo je Maja Kuhar.

2

ENEJIN UVODNIK

HOJLA !!!

Poletje se bliža, vse diši po morju in brezskrbnosti, poletne avanture se bližajo in nove ljubezni se pletejo ter prijateljstva sklepajo. Šolske torbe bodo odšle kar same v temni kot in možgani se bodo v mislih razvajali na Havajih. Na Havaje pa se gre tudi spočit naša Zvitorepka, mislim, da si je dopust pošteno zaslužila, saj je bila letos zares marljiva. Pred vami je letošnja druga številka tiskanih Zvitih novic, ki je polna prispevkov, ki so jih naši učenci ustvarjali od februarja dalje; brali boste zanimive zgodbe, sanjarije, doživljanja, domišljajske fantazije, razvajali boste oči nad izvirnimi risbami in še in še ... Zadnje dni v šoli uživajte kar se le da, poseben pozdrav pa devetošolcem, ki nas zapuščajo in jih že sedaj pogrešamo. Poljubček, pozdravček!



Eneja Prapertnik, glavna urednica IX. letnika Zvitih novic



SANJSKE POČITNICE 5. RAZREDA

Na počitnice želim iti v Španijo, in sicer na kakšno špansko plažo. *Zoja Razdevšek*
 Šel bi v Tribunj kot vedno. Z mano pa bi bila cela družina. *Mitja Dragar*
 Želim iti na moj vsakoletni otok, v kamp Čikat. Tam se družim z mojim najboljšim prijateljem Brunom. *Gal Petrun*
 Med počitnicami bi rad šel v Ameriko. *Gašper Švikart*
 Želim si počitnice, kjer bi se slišali valovi morja in petje belih ptic. Ptice, ki prinašajo srečo in ljubezen v moje počitnice. *Nina Marčič*
 Med počitnicami bi rada šla v Pariz, saj je Pariz najlepše mesto na svetu. Tam bi si ogledala vse znamenitosti. *Maruša Šmid*
 Za poletne počitnice si želim z ladjo na potovanje v Grčijo. Tam bi bil štiri tedne. *Gal Petelin*
 Med počitnicami si želim oditi k babici in Andreju, tam bom jahala osla Zokija pa Piko. Vem, da se mi bo to tudi uresničilo. *Tjaša Prah*
 Želim si, da bi šel v Sveti Peter v kamp Punta, kjer bi se družil s prijatelji. *Urban Kurnik*
 Moje sanjske počitnice bi bile takšne, da bi za dva tedna odšla na morje, kjer bi se kopala in se sprehajala po Portorožu. *Tjaša Švajger*
 Z mojim najboljšim prijateljem in z obema družinama si želim iti na križarjenje, s sabo bi pa vzel tudi kolo. *Luka Napotnik*



Žan Robnik



Zoja Razdevšek

Želim iti na Havaje, kjer bi imel svoj gliser. In tam bi imel tudi punco. *Luka Razdevšek*
 Jaz bi šel z botrom, da bi skočila s padalom. *Urban Hren*
 Moje sanjske počitnice bi bile, da bi šel na križarjenje okoli celega sveta. Šel bi z družino. *Jošt Verdnik*
 Z ladjo bi se odpeljala v Barcelono, tam bi pa šla na nogometno tekmo. *Hana Zorec Kojc*
 Med počitnicami si želim za pet dni v Severno Ameriko. V Cleveland za dva dni in v Los Angeles za tri dni, kjer bi si ogledal »staples« center. *Nino Brezočnik*
 Med počitnicami si želim, da bi šli v Terme 3000. Zato, ker je tam zelo fajn. *Nik Grilč*
 Rad bi šel na morje na Hrvaško. Tam bi plaval. *Alen Jodl*
 Moje sanjske počitnice so v toplicah, kjer bi se kopal in užival. *Žan Robnik*
 Želim si iti na morje, kjer bi se igrala z mivko, plavala, iskala školjke in jedla sladoled. *Gabrijela Ahej*

ZVITE NOVICE, 3



JUHU, DOPUST!!!!

Moje sanjske počitnice so, da bi z osebnim letalom poletela na Havaje. Tam bi surfala in se potapljala z atijem. In to res grem.

Urška Podlesnik

Moje sanjske počitnice bi bile z morjem in plažo vse obdane. Plavala bi sem ter tja, to so počitnice kot pravljica.

Veronika Vaupotič Fornezi

Odšla bi v Avstralijo na Veliki koralni greben. Tam je zelo lepo, saj je veliko lepih koral in mavričnih rib. Cele dneve bi bila na plaži in bi plavala z ribami.

Brina Rakovnik



Nina Marčič

O PRIJATELJSTVU

4

PRIJATELJSTVO! Je nekaj lepega. Lepo je, če imaš dobrega prijatelja, ki mu lahko zaupaš, mu poveš svoje skrivnosti, ga prosiš za uslugo ...

Pa pogledjmo, kaj misli o prijateljstvu pesnik Tone Pavček.

Prijateljstvo se
prijateljev dotika
od mezinčka na nogi,
do besede z jezika.

Pravo prijateljstvo
gore premika.
Ne more biti vprašaj,
je le klicaj ali pika.

Prijateljstvo je zato
najlepša oblika sveta,
ker jo naslika srce
in se dotika - vsega!

Zato boža in brani
in nikoli ne pika.
S prsti počese lase
nežneje od glavnika.

Prijateljstvo se rodi,
se smeji in mežika
kot čudežno sonce
izpod dežnika.

Torej, pesem govori o tem, da je prijateljstvo nekaj največjega, kar lahko imamo na svetu. Za pravega prijatelja bi naredili vse. Pravi prijatelj je nekdo, ki te nikoli ne izda, ti vedno pomaga ... Prijatelj je v bistvu naš drugi jaz. Prijatelj je nekdo, ki te je vedno pripravljen poslušati. Nekdo, ki ima pravega prijatelja, je po mojem mnenju lahko bolj srečen in brez skrbi kot nekdo, ki ga nima. Kdor nima prijatelja, si nima s kom deliti sladoleda, nima s kom delati domačih nalog in projektov, nima s kom iti iz šole domov, nima komu zaupati skrivnosti, nima koga prositi za uslugo, nima se s kom pogovarjati ... Zato, bodimo prijatelji in svet bo lepši!

Vita Podlesnik, 7. b



KAKO RAZMIŠLJAJO V 1., 2. IN 3. RAZREDU O ŽENSKAH

ZAKAJ SO ŽENSKE POMEMBNE?

- ☀ Da kuhajo.
- ☀ Da delajo v službi.
- ☀ Da hodijo v trgovino.
- ☀ Da počistijo, spravljajo.
- ☀ Da rodijo otroka.
- ☀ Če ne bi bilo mam, ne bi bilo otrok.
- ☀ Da nas pazijo.
- ☀ Delajo na vrtu.
- ☀ Da pokrijejo otroke, ko grejo spat.
- ☀ Da nas oskrbijo, ko smo bolni.



Neli Robnik, 2. a



Lijana Krajnc, 2. a

- ☀ Da kuhajo.
- ☀ Da rodijo otroke.
- ☀ Če ne bi bilo žensk na svetu, ne bi bilo ljudi.
- ☀ Da spravljajo, likajo, perejo.
- ☀ Če oče dela, mama pazi otroke.
- ☀ Da lahko otroka dojijo.

KAJ BI BILO, ČE BI BILI NA SVETU SAMI MOŠKI?

- ☀ Ne bi bilo otrok.
- ☀ Ne bi bilo žensk.
- ☀ Svet bi počasi izumrl.
- ☀ Ne bi bilo porok.
- ☀ Ne bi bilo otrok.



Anina Gorjup, 2. a

ZVIŤE NOVICE, 3



JUHU, DOPUST!!!!

- ☀ Na svetu ne bi bilo življenja.
- ☀ Ne bi bilo radosti, bil bi velik dolgčas.
- ☀ Uničili bi svet z nečistočo in onesnaževanjem.
- ☀ Moški ne bi mogli imeti koga radi, če ne bi bilo žensk.
- ☀ Ne bi bilo otrok.
- ☀ Izumrli bi.
- ☀ Bil bi velik prepir.
- ☀ Veliko bi se pretepali.



Grega Ahej, 2. a

ZAKAJ SE JE DOBRO POROČITI?

- ☀ Da nismo osamljeni.
- ☀ Da se rodijo otroci.
- ☀ Da svet ne izumre.
- ☀ Da si srečen in da imaš pridne otroke.
- ☀ Da ostaneta skupaj kot mož in žena in se ne kregata.
- ☀ Da imata otroke in postaneta dedek in babica.

6

- ☀ Da lahko ustvarimo družino.
- ☀ Prevzamemo priimek, partnerja.
- ☀ Večja ljubezen v družini.
- ☀ Poroka je veliko slavlje in velika ljubezen.



Jan Kolenc, 3. a



POSEBNI DNEVI V 1. RAZREDU V ŠOLSLEM LETU 2014/2015

Pripravili smo slatno sadno solato, s katero smo se sladkali do onemoglosti, tako da nam kosilo sploh ni dišalo ...



Raziskovali smo travnik. Z lupami smo opazovali trave, cvetlice, žuželke ...



7

Prvič smo se preizkusili v govornih nastopih in bili zelo ponosni nase, saj smo bili zelo uspešni ...



In še mnogo več ...



10. VARNOSTNA OLIMPIJADA

- Finale, mi prihajamo! Zdaj zmagamo še tam!! (Črt Čelofiga)
- Vesel sem bil, ko sem zvedel, da smo bili prvi! Bilo je »ful kul«! Ko sem vozil kolo sem bil zadovoljen! (Jan Pismanik)
- Bilo je »ful kul«! Vesel sem, da smo prišli v finale! (Lenart Bernhard)
- Tam so bili policisti, gasilci in konji. Vse smo si lahko ogledali. Pa še zmagali smo! (Veronika Mumel)
- Kljub vsej »gužvik« sta učiteljici uspeli spiti kavico! (Urban Potočnik)
- Jaz sem »šprical« v luknjo. Bilo je zabavno. Dobilim prvo mesto in gremo v finale!! (Igor Rakovnik)
- Vesel sem bil, ko smo zmagali. Bilo mi je »kul«! (Nejc Novak)
- Na TV, YT in FB bom! Hurrali! Navijači smo bili glasni. Zelo zelo glasni! Tako, da smo celi hripavil! (Rok Lampreht)
- V finale gremo, saj smo zmagali! Zelo vesel sem, zelo dobri smo bili! (Marcel Mert)
- Na varnostni olimpijadi smo se imeli »ful fajnk«. Na koncu smo celo zmagali! (Anja Monetti)
- Znaaaaa! (Marko Vels)
- Prvič sem dal intervju za TV! (Anej Vollmeier)
- Lovrenc šampion! Lovrenc! Lovrenc! Prvi smo! Prvoooooo mesto!!! (Maksimilijan Urbanc)
- Bil sem zelo srečen, da smo zmagali! (Miha Adam)
- Vesela sem, da smo zmagali! Bilo je potrebno veliko vaje ... (Karin Paulič)
- Zmagali smo! Pa še »kul« smo se imeli! (Blaž Germitič)
- Gremo v finale! (Romana Breznik)
- Bilo je zelo vroče, a s je splačalo za zmago. V finale gremo! (Klara Perc)
- Vesela sem, ker smo zmagali. Navijači smo tako kričali, da smo vsi hripavil! Zelo veliko smo vadili. Bilo je zelo »KUL«! (Lara Zafran)
- Zmagali smo! Pa še »kul« smo se imeli! (Blaž Germitič)





O GLASBI – ANKETA NA NAŠI ŠOLI

Na naši šoli se je pred nekaj meseci odvijala anketa » GLASBA NA ŠOLI.« V anketi smo hoteli izvedeti, kaj si otroci mislijo o glasi in kako jo imajo radi. Bilo je kar nekaj zanimivih vprašanj kot »Igraš kakšen inštrument?« in »Ali si kdaj zapoješ pod tušem?«. To pa ni vse, v anketi se je skrivalo še nekaj vprašanj. Poglejmo si jih nekaj in odgovorov iz vsake triade!

V PRVI triadi je na vprašanja odgovarjalo 69 učencev.

Zanimivo je to, da kar 37 % učencev prve triade igra inštrument, kar 67 % pa ima vzornika na glasbenem področju. 72 % jih uživa ob glasbi, 71 % gleda na televiziji glasbene oddaje.

V DRUGI triadi je na vprašanja odgovarjalo 68 učencev.

V drugi triadi 47 % učencev igra inštrument, 65 % učencev je že napisalo pesem in kar 72 % jih je že bilo na koncertu. Izračunali smo tudi, da 84 % učencev uživa ob ustvarjanju glasbe.

V TRETJI triadi je na vprašanja odgovarjalo 90 učencev.

Učenci v tretji triadi ne nastopajo radi, z veseljem jih nastopa samo 13 %. Pesem jih je napisalo 12 % in pod tušem jih zapoje kar 73 %.

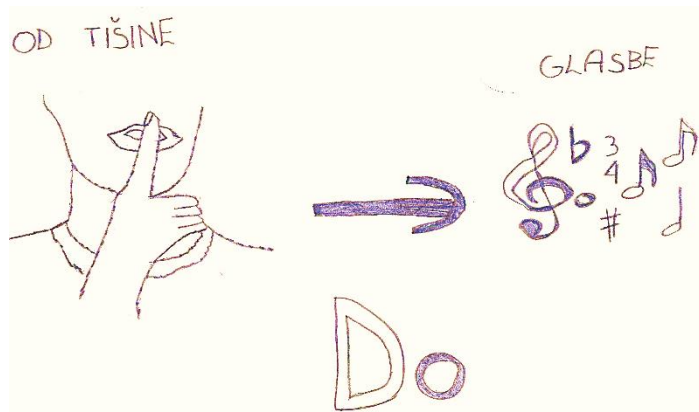
Zanimiva ugotovitev je bila, da ima v prvi triadi 33 % anketirancev tremo pred nastopanjem, v drugi triadi zraste na 48 %, v tretji triadi pa se spet zmanjša na 37 %.

Hvala vsem učencem, da ste sodelovali pri anketi in nam pomagali odgovoriti na vprašanja.

Eneja Prapertnik, 7. b

OD TIŠINE DO GLASBE Z JURETOM IVANUŠIČEM

Jure Ivanušič je skladatelj, prevajalec, šansonjer in še in še bi lahko naštevala. 2. in 3. triada smo si ogledali njegovo predstavo »Od tišine do glasbe«. Ker pa sem z njim naredila tudi intervju, vam njegove odgovore sporočam na teh straneh.



KAKO STE GLASBO DOŽIVLJALI V OSNOVNI ŠOLI IN KAKO JO DOŽIVLJATE DANES?

Tako kot v osnovni šoli glasbo doživljam tudi danes, glasba je glasba in tu ni besede. Kakršna koli glasba me napolnjuje.

STE NADARJENOST ZA GLASBO PODEDOVALI?

Nihče v moji družini ni glasbenik, sicer je babica igrala harmoniko, drugače pa ne. Bolj imajo veselje do posluha.



KDAJ SE ODKRILI LJUBEZEN DO GLASBE IN NASTOPANJA?

To vsak nosi nekje v sebi. Ne gre toliko za nastopanje, kot gre za portretiranje likov. Gre bolj za predajanje glasbe širšem krogu ljudi.

KDO VAS JE NAVDUŠIL ZA GLASBO?

Verjetno babica.

KDAJ STE USTVARILI PRVE PRESMI?

Meni so se pesmi ves čas »motale« po glavi. Profesionalno pa tam ob koncu srednje šole.

ALI IMATE PRED PREDSTAVO TREMO? KAKO JO PREMAGUJETE?

Seveda sem imel tremo, to je normalno, tremo imaš vedno, ko stopiš nekam v neznano. Mi pa starejši kolegi pravijo, da z leti pride trema nazaj, ampak to je »baje« normalno. Včasih pa je to odvisno od publike. Se pa lahko tolažiš s tem, da če si res pridno delal in pošteno vadil, potem se nimaš česa bati.

KJE STE DOBILI IDEJO ZA PREDSTAVO »OD TIŠINE DO GLASBE«?

Ta predstava je bila v bistvu naročena s strani nekega festivala, imenovanega Festival Maribor. To predstavo bi moral narediti skupaj z Markom Bizoviškom, predstava bi morala zajeti gledalce od 5 do 99 let.



KAKO SE POČUTITE MED PREDSTAVO »OD TIŠINE DO GLASBE«?

V redu, kot sem že rekel, je to odvisno od publike in njenega počutja, pri vsaki publiko poveš malo drugače, ne čisto na pamet, tako ko znaš.

IMATE KAKŠNEGA VZORNIKA NA GLASBENEM PODROČJU?

Ko sem bil mlajši, sem imel veliko različnih vzornikov, zdaj pa ne, nimam vzornika.

RADI SODELUJETE Z DRUGIMI IZVAJALCI ALI RAJE NASTOPATE SAMI?

Ne, ne! Rad nastopam z drugimi, zdaj je pač takšna predstava, da moram biti sam.

S KOM NAJRAJE NASTOPATE?

Tega seveda ne morem reči, ker vsak ima različno zvrst glasbe.

KATERO ZVRST GLASBE NAJRAJE POSLUŠATE?

Ne ločujem glasbe po zvrsteh, glasba je dobra ali slaba, kakršna koli zvrst.

KAKŠEN JE VAŠ URNIK oz. POVPREČNI DELOVNI DAN?

Zjutraj grem na vajo, popoldne je kakšen nastop ali priprave na večerni koncert oz. nastop.



SE ZRAVEN USTVARJANJA GLASBE NAJDE ČAS ZA DRUŽINO?

Ja, seveda, mora se najti čas za družino, saj je družina vedno na prvem mestu.

VAŠA SOPROGA JE GLASBENICA. ALI KDAJ USTVARJATA SKUPAJ?

Ustvarjava skupaj, naredila sva glasbo za predstavo PEDENJPED, pesem PLAVI ANGEL pa sva predstavila na Slovenski popevki. Sedaj pa skupaj ustvarjava pesem za Slovensko narodno gledališče, ona bo prispevala glasbo, jaz pa besedilo.

KATERE DRUGE HOBIJE ZRAVEN GLASBE ŠE IMATE?

Težko rečem, da je glasba hobi, saj se z njo ukvarjam profesionalno. Moji drugi hobiji so pa šah in predvsem igre z žogo.

Eneja Prapertnik, 7. b, risala je Lara Višner, 7. b.

ZGODBA O RESNIH LJUDEH, KI JIH NASMEJIMO

Ko prideš k resnim ljudem, so vsi zelo resni. Potem pa sklenem, da grem nasmejati resne ljudi. Povem jim pesem o smehu, pa se jih začne polovica smejati, še enkrat zapojem in se vsi smejejo. V našem mestu ni več zelo resnih ljudi, saj vsi ljudje, ki so bili resni, sedaj prepevajo pesem o smehu.

Nina Pisnik, 3. a



Martin Bečan, 3. a

SLAŠČIČARNA MUCA MACA

11

Za sedmimi vodami in tremi gorami je bila skrivna vas. V njej je bila najboljša slaščičarna na celem svetu. Muca Maca je delala v tej slaščičarni. Naprej po trgu pa je bila slaščičarna Alter, ki je bila konkurenca slaščičarni Muca Maca. Muca Maca je bila pol človek in pol mačka. Zvečer se je spremenila v mačko. Alter se pa je nekega dne domislil, da bo ukradel skrivni recept Macinega krofa. Medtem je Muca Maca s svojimi pomočniki mucami, ki so bili posebno ljudstvo, pekla, mesila, delala rogljičke, torte in krofe. Alter je, ko niso bili previdni, ukradel recept. Slaščičarka Muca Maca je to pričakovala in je napisala napačni skrivnostni recept, pravega pa skrila v sef, ki ga noben ni mogel nikoli odpreti in slaščičarna Muca Maca še danes stoji.

Liza Naima Osmanovič, 3. a

Nekega dne so gradili slaščičarno, v njej je bila glavna šefica Maca, ki je prodajala sladkarije. Ime slaščičarne je bilo Mucina slaščičarna. Ko so muce kupovale torte, so bile začudene, saj so bile zelo dobre. Spraševali so jo, kako lahko naredi tako dobre torte in to sama. Muca Maca ni odgovorila. Nekega sončnega dne je ena nesramna gospa rekla Muci Maci:



»Sladkarij sploh nikoli ne delaš sama, ampak vse kupiš.« Muca Maca je bila zelo žalostna. Poklicali so župana, ko je prišel, je vse rešil. Potem je Muca Maca živela srečno do konca svojih dni.

Lorita Martinaj, 3. a

Nekoč je bila slaščičarna Muca Maca. V njej so delale muce in glavna je bila Muca Maca. Tam so pekli najboljše torte, pecivo, čokolade in veliko drugih stvari. Muca Maca je imela veliko mišjih obiskovalcev. Kupili so veliko slaščic. Neke noči je prišla v tovarno in vse ji je zgorelo, prišli so gasilci in pogasili. Delavci pa so tovarno zgradili na novo.

William Pečovnik, 3. a

Nekoč za sedmimi gorami je sredi jase stala lepa vas. Imela je slaščičarno gospe Muce Mace. Pekla je najboljše slaščice v tej vasi. Vsi so hodili tja, tam je bila glavna Muca Maca. Tam si lahko dobil torte, peciva in sladoled. V kleti je pekla vse to. Imela je milijon pomočnikov, to niso bili ljudje, temveč muce. Pekla je najboljše slaščice v vasi. Odšla je na slaščičarska tekmovanja in povsod je zmagala. Tako je pekla po vsem svetu. Živela je zelo srečno.

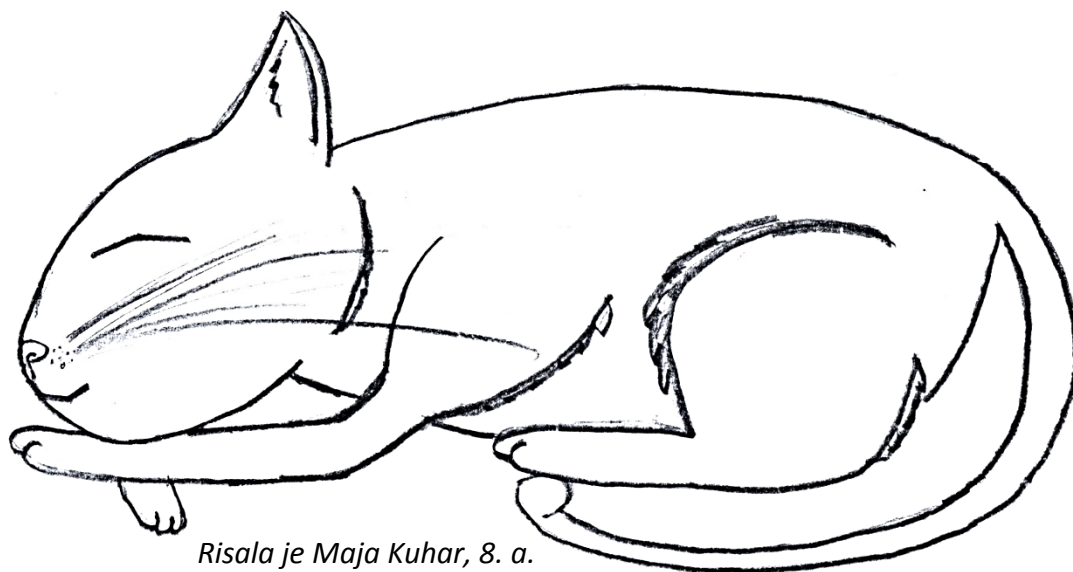
Marija Goričan, 3. a

Sredi gozda je ena hišica Muce Mace. Je zelo majhna. Muca Maca dela v slaščičarni, tam je šefica. Peče zelo dobre slaščice. Vsi hodijo k njej, nekega dne pa pride gospa po torto in po kolačke za rojstni dan, da jih odnese domov, saj deklica praznuje rojstni dan. Torta je bila zelo dobra. Gospa je šla pohvalit Muco Maco. Ko je bila pohvaljena, so Muco Maco oboževali do konca njenih dni.

Alja Kopic, 3. a

Nekoč je bila sredi mesta majhna pekarna. Nekega dne je Muca Maca spekla gore slaščic, ljudje so se spraševali, kje ima pomočnike, če jih nihče ne vidi. Neko noč je odšla v klet in zakričala: »Muce! Mucice!« In iz lukenj so priletele muce. »Hitro! Hitro muce! Specite veliko slaščic!« in res so muce začele peči in rezati. Čez eno uro so naredile gore slaščic. Ob polnoči so pecivo znosile v hladilnike in odšle v klet. Neki človek je vse to gledal skozi okno in izvedel je, da muce pečejo slaščice. Drug dan je vse to povedal celemu mestu in ko je Maca slišala za to, se je preselila daleč stran.

Martin Bečan, 3. a



Risala je Maja Kuhar, 8. a.



OCENA KNJIGE – BRATA LEVJESRČNA

Prebrala sem knjigo Brata Levjesrčna. Brata Levjesrčna sta se najprej pisala Lev, ko pa je Jonatan umrl in prišel v Nangijalo, je zaradi svojega poguma postal Levjesrčni.

Brata Jonatan in Karl Lev sta imela zelo rada drug drugega. Karl je bil hudo bolan in je ves čas ležal na zofi in poslušal Jonatana, ki mu je pripovedoval zgodbe o Nangijali in pustolovščinah. Nekega dne pa je zagorela hiša in v njej je bil Karl. Jonatan je stekel v hišo in ga rešil in pri tem umrl. Kmalu za tem je umrl tudi Karl. Srečala sta se v Nangijali, tam pa se je odvijal skrivni boj proti Tengilu. Jonatan je v Dolini češenj pomagal Zofiji pri tem boju, vendar še vseeno ni teklo vse po maslu, saj so namreč ujeli Orvarja (borca iz Doline šipka). Tako sta ga šla Jonatan in Karl reševati in pri tem spoznala Matijasa. Matijas ju je skrtil. Jonatan in Karl sta prišla ravno prav in sta še lahko rešila Orvarja. Ko je Orvar prispel v Dolino šipka, je zbral može in imeli so bitko. Jonatan in Karl sta dobila nalogo, da ubijeta Katlo (zmajevko, ki je služila Tengilu), ampak je Jonatan izgubil rog, s katerim jo je nadzoroval. Komaj sta ji ušla. Na koncu je Katla ubila Karma (še enega zmaja) in Karm je ubil njo. Jonatana je ožgal Katlin ogenj in zato sta skočila v prepad in prišla v Nangilimo in tam živela z Matijasom.

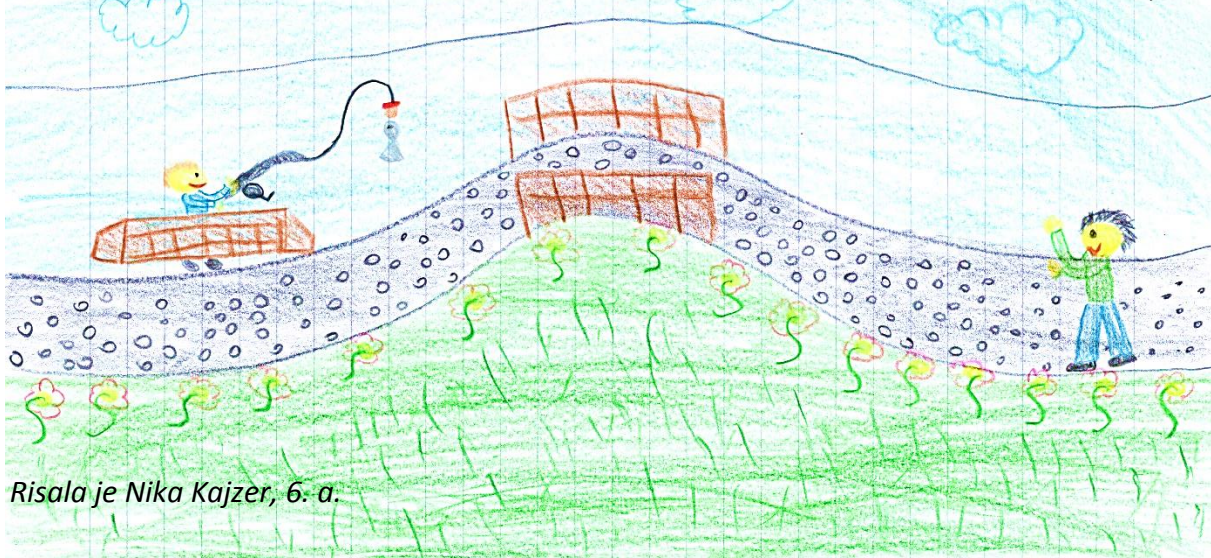
Avtorica knjige Brata Levjesrčna je Astrid Lindgren. To knjigo je napisala leta 1973, namenjena je bila predvsem otrokom, starim od 10 do 13 let. Pred to knjigo je izdala že kar nekaj knjig za otroke. Med njimi so Kljukec s strehe, Pika Nogavička ... Astrid Lindgren je zelo priljubljena švedska pisateljica.

Knjiga Brata Levjesrčna mi je bila zelo všeč. Spremenila bi le konec, na koncu namreč samo piše, da zagledata luči, lahko bi še napisali, pri kom sta živela in kje sta živela. Knjiga sploh ni slaba, njena vsebina je odlična. V knjigo sem se vživela in jo hitro prebrala. Všeč mi je bila tudi zato, ker sta se brata v knjigi dobro razumela in vedno našla skupni konec.

Knjigo bi priporočila bralcem, ki imajo radi pustolovske in prijateljske zgodbe. V njej se odvije veliko pustolovščin in vse se dobro končajo.

Knjigo bom z veseljem še kdaj prebrala. Za vedno mi bo ostala v spominu. Če bo kdo potreboval prav takšno knjigo, mu jo bom z veseljem priporočila.

Ana Paulič, 6. a





Naslov knjige – Brata Levjesrčna – pomeni, da ima Jonatan, starejši brat, srce kakor lev, saj se žrtvuje za Karla, mlajšega brata, in ga reši pred požarom.

Nekega dne se je Jonatan vrnil iz šole in zagledal hišo, ki so jo oblivali plameni ognja. Odvrigel je torbo in hitro stekel do Karla. Ogenj jima je zaprl vse poti, zato sta morala skočiti skozi okno. Na tleh je preživel samo Karel, saj je padel na Jonatana. Pred smrtjo je Jonatan dejal: »Piškotek, se vidiva v Nangijali.«

Po nekaj mesecih je tudi Karel odšel tja, saj je bil že nekaj časa hudo bolan. Tam mu je Jonatan predstavil Zofijo, Huberta, Jožka – Zlatega petelina in ostalo okolico. Nekega dne pa je moral Jonatan odriniti v Šipkov dol. In Karlu je povedal, da je to na drugi strani Nangijale. Povedal mu je tudi, da je dol napadel Tengil. Nekaj dni po Jonatanovem odhodu je odšel še Karel. Ni zdržal brez brata. Prišel je v Šipkov dol z malo sreče, odšel v belo hiško, kjer je bil Jonatan in starec Matija. Z Jonatanom sta iz ječe rešila Orvarja, premagala zmajevko Katlo in Tengilove vojake. Na koncu pa sta Jonatan in Karel skočila v prepad in prišla v Nangilimo.

Avtorica knjige je Astrid Lindgren. Njeno polno ime je Astrid Anna Emilia Lindgren. Pisateljica je zelo znana in slavna. Švedinja se je rodila 14. novembra 1907 v Vimmerbyu in umrla pri 94 letih, 28. januarja 2002 v Stockholmu. Napisala je veliko uspešnic, kot so: Pika Nogavička, Ronja, razbojniška hčer, Kljukec s strehe, Detektivski mojster Blomkvist ... Njene knjige so prevedli v 85 jezikov in jih tiskali v več kot sto državah v nakladi 145 milijonov izvodov. Leta 1985 je osvojila nagrado Hansa Christiana Andersena, leta 1998 pa je bila razglašena za Švedinjo leta.

Knjiga mi je bila všeč, ker rad berem žalostne, napete knjige. Občasno je bila tudi malo zapletena. Imel sem srečo, ker redko kdaj naletim na knjigo, ki mi je všeč.

Knjigo bi predlagal dobrim bralcem, tistim, ki radi berejo takšne zgodbe kot jaz. Predvsem pa tistim, ki v branju uživajo in se vživijo v knjigo. Pa tudi tistim z dobro domišljijo.

Iz zgodbe sem se naučil kar nekaj stvari. Zgodbo sem pripovedoval tudi bratu in babici. Tudi onadva sta me z veseljem poslušala.

Vito Kirbiš, 6. a



Risala je Larisa Črešnar, 6. a.



URŠKA IN ROZAMUNDA



Naš največji slovenski pesnik, France Prešeren, je v svojih pesmih rad kaznoval prevzetne deklice, kot sta Urška in Rozamunda.

Urška je bila najlepša deklica v Ljubljani. V pesmi piše, da je bila kot Danica, najsvetlejša zvezda na nebu. V nedeljo popoldne pa se je na Starem trgu, pod zeleno lipo, pričel ples. Vsi fantje so prosili Urško za ples, a je vse zavrnila. Naenkrat pa je pri mizi zagledala junaka Povodnega

moža. Ta jo je prosil za ples in z Urško sta zaplesala divji ples. Med plesom se je Urška želela spočiti, saj so jo bolele noge, a ji Povodni mož tega ni pustil. Kar naenkrat so se na nebu pojavili črni oblaki, zaslišalo se je strašno gromenje in šumenje potokov, potem sta s Povodnim možem odplesala v divje valove. Mornarji so videli le vrtinec dereč, a Urške videl noben ni več.

Tako kot Urška je tudi Rozamunda najlepša deklica na turjaškem dvoru in daleč naokrog. Njen oče ji išče primerne ženin, a ji nobeden ni všeč. Na koncu se je odločila za Ojstrovharja, na njeno predporočno zabavo pa pride trubadur. Njena teta mu reče, naj pove, če je res Rozamunda najlepša deklica daleč naokoli. Ta reče, da je lepa, a je slišal, da je Lejla v Bosni malo lepša. To Rozamundi ni všeč, zato Ojstrovharju ukaže, naj gre po Lejlo, da presodi, katera je lepša. Ojstrovhar res gre po Lejlo, a jo raje pelje na svoj grad in se tam z njo oženi. Rozamunda pa postane nuna. Zdi se mi, da je bila Rozamunda bolj prevzetna kot Urška, bolj mi je bila všeč pesem Rozamunda, saj se mi zdi bolj resnična.

Urškina usoda je malo pretirana, saj bi pesnik lahko malo omilil kazen. Rozamundina usoda pa je bolj mila, saj bi se lahko na koncu poročila, če bi želela. Urške pa ni videl nobeden več.

France Prešeren je naš največji pesnik, avtor naše hime. Rodil se je 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem, umrl pa je 8. februarja 1849 v Kranju. Ta dan je Slovenski kulturni praznik. Po poklicu je bil pravnik, a je svoje življenje posvetil pisanju pesmi, za kar smo mu še danes hvaležni.

Ana Goričan, 8. a, risali sta Vanessa Kokol in Isabel Pogorelc, 9. b.

Res hudo je, če prelep si za ta povprečen svet, je zapisal Andrej Roman - Roza in se popolnoma strinjam z njim.

Urška in Rozamunda sta dve najlepši deklici na svetu, a sta zelo prevzetni in ošabni. Vsakega mladeniča, ki se je želel poročiti z njima, sta zavračali. Nista mogli prenesti misli, da bi bila katera deklica lepša od njiju. A prevzetnost je na koncu vedno kaznovana.

Najprej vam bom predstavila Urškino zgodbo. Urška je, kot sem že povedala, zelo lepo dekle, zavračala je vsakogar, ki je želel plesati z njo. Zelo rada je videla, da so se vse stvari



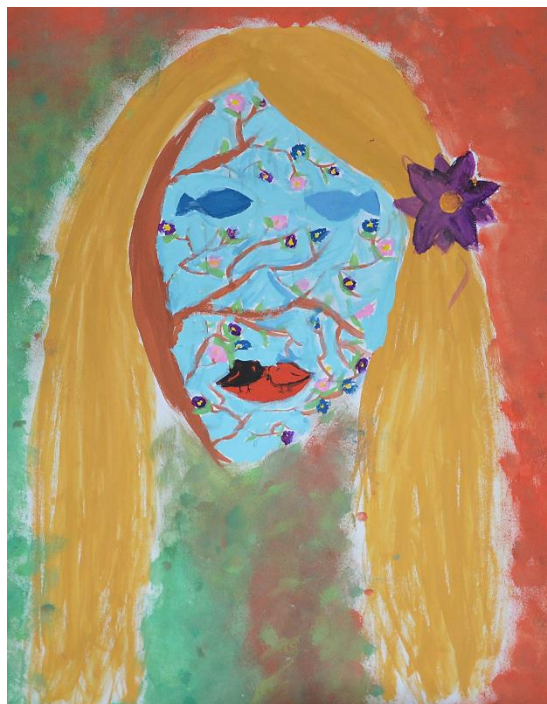
vrtele okoli nje – rada je bila v središču pozornosti. En dan pa je odšla na ples. Tam ni želela plesati, saj je iskala primerneža možaka. Potem pa je zagledala lepega mladeniča in takoj želela plesati z njim. A ta lep mladenič je bil Povodni mož, ki se ji je hotel maščevati za njeno predrznost. Ko sta zaplesala, so pridrveli črni oblaki in potoki ter reke so se razburkali. Skupaj sta zaplesala v vrtinec in od takrat naprej Urške ni videl nihče več. Nekateri pravijo, da je umrla, nekateri pa, da služi Povodnemu možu in dela, kar ji ta ukaže.

Pri Rozamundi gre za podobno zgodbo, le da tokrat Rozamundo premaga Lejla in ji prevzame njenega ženina, Ojstrovharja. Lejla je bila v primerjavi z Rozamundo in Urško zelo prijazna in skromna deklica, zato je bila Ojstrovharju bolj všeč. Rozamunda na koncu od žalosti in jeze odide v samostan in postane nuna.

Po moje mnenju sta bili dekleti pravično kaznovani. Morda je bilo pri Urški malce pretirano, saj drži, da mora biti prav tako kaznovana kot Rozamunda, a jo je doletela veliko strožja kazen.

Pesmi Turjaška Rozamunda in Povodni mož je napisal naš najbolj priznani pesnik, France Prešeren. Rodil se je 3. decembra 1800 in umrl 8. februarja 1849. Rodil se je v kmečki družini, do uspeha mu je pomagal predvsem njegov prijatelj Matija Čop. Doletele so ga tudi ostre kritike Jerneja Kopitarja, a mu je s pesmijo *Apel in čevljar* povedal, kaj si misli o njem. Najlepše pesmi je pisal, ko je bil zaljubljen. Ena njegovih največjih ljubezni je bila Primičeva Julija, ki ga je zmeraj zavračala in napisal je več pesmi, kjer izpoveduje žalost zaradi neuslišane ljubezni.

Povodni mož je balada, Turjaška Rozamunda pa romanca. Balada je srednja dolga pesem, ki ima lirske, epske in dramske prvine. Ima zelo napeto dogajanje, vanj posegajo nadnaravne sile, vzdušje je mračno in grozljivo ter ima tragičen konec. Romanca je prav tako srednje dolga pesem, ki ima lirske, epske in dramske prvine. Opeva boje in ljubezen plemstva. Zanj sta značilna trohej in asonanca. Morda prej nisem omenila, kakšno se mi je zdelo ravnanje Urške in Rozamunde. Pri Urški ne morem reči, kaj naj bi naredila, saj po mojem mnenju ni imela možnosti, da bi ubežala Povodnemu možu. Pri Turjaški Rozamundi pa se mi je zdelo, da je Rozamunda pretiravala s tem, ko je postala nuna. Torej na koncu je, četudi sta dekleti lepi, prevzetost vedno kaznovala.



Anja Jodl, 8. a, risala je Manja Potočnik, 9. b.

URŠKA IZ PODVODNEGA KRALJESTVA TELEFONIRA DOMOV

Bilo je lepo sončno jutro. Sonce je rumeno sijalo, ptički so žvrgoleli, otroci so se zunaj igrali, jaz pa sem sedela v svoji sobi in se učila pesmico *Povodni mož*. Kar naenkrat pa je zazvonil telefon. Bila je zelo dolga in smešna številka. Obirala sem se, ali bi se javila ali se ne bi, saj



nisem poznala telefonske številke in nisem vedela, kdo kliče. A na koncu sem vseeno dvignila slušalko. Zaslišala sem nežen in krhek glas punčke.

Vprašala sem: „Kdo kliče?“ In dekle je odgovorilo: „Živijo! Jaz sem, Urška!“

Osupla sem. „Katera Urška?“

„Oh, saj me poznaš. Vidim, da se pravkar učiš pesmico, v kateri nastopam jaz.“

„Misliš reči, da si ti tista Urška, v katero je bil zaljubljen Prešeren?“

„Ja, točno ta.“

„Kako to, da si še vedno živa? Vsi smo mislili, da si se utopila.“

„Ne, nisem se. Sem v kraljestvu Podvodnega moža, tistega, s katerim sem plesala na trgu pod lipo zeleno.“

„Zanimivo! In kako se ti godi tam spodaj?“

„Verjemi mi, da je super! Tudi tebi bi bilo tukaj všeč. Tukaj imam vse, kar potrebujem. Imam oblačila, ki so v tem kraljestvu zelo moderna, imam čevlje iz kamnja, imam nakit iz majhnih školjk, ki jih zbira Povodni mož.“

„Kaj pa glede hrane?“

„Jem to, kar mi drugi skuhamo. Tako kot vi v šoli imam tudi jaz tukaj jedilnik. Na primer, danes imam ocvrto ribico in solato.“

„Zeleno solato? Zelje? Rdečo peso? Kakšno solato?“

„Ha-ha, draga! Ne jem takšnih solat, kot jih jeste vi.“

„Kakšne solate pa ješ?“

„Iz alg.“

„Ooo, fuj! To pa mora biti zelo neokusno!“

„Eh, na začetku, ko sem začela živeti pri Povodnem možu, je bilo res ogabno, ampak sem se s časom navadila.“

„Aha! In kakšen je Povodni mož?“

„Velik, prijazen in oblečen je v alge. Ima brado in kratke sive lase. Je zelo zabaven, ampak ko je slabe volje, je zelo tečen. Takrat je najboljšje, da me ni doma.“

„Kam pa greš, ko je jezen? Prideš nazaj k nam na površje?“

„Ne, ne. S prijateljicami grem na kavo.“

„Vav! Kavo tudi imate?“

„Ja, ampak je precej drugačna od vaše!“

„Aja. Ali uporabljate sladkor in mleko?“

„Ne. Namesto sladkorja uporabljamo majhne kamenčke. Mleka pa tukaj sploh ne poznamo!“

„Aha! Torej, hočeš reči, da ti je všeč tam, kjer si?“

„Točno tako!“

„Če tako praviš ... In zdaj imam eno prošnjo zate.“

„Kakšno?“

„Vem, da si ti poznala Franceta Prešerna. Imam seminarsko nalogo, da moram izvedeti in napisati čim več o Prešernu. Ali bi mi lahko pomagala?“

„Seveda! Kaj te zanima?“

„Vse mi povej, prosim!“

„Prav!“

„No, začni!“

„Bil je rojen 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem. Umrl je leta 1849, in sicer 8. februarja.“



Odraščal je v družini Ribičevih. Ko se je Prešeren odločil, da bo postal pravnik, je zelo razočaral svojo družino, saj je mama želela, da bi postal duhovnik. Svojo prvo pesem je napisal, ko je bil star 25. let. Napisal je pesniško zbirko, imenovano Poezije, ki so izšle leta 1847. Njegova najboljša prijateljca sta bila Andrej Smole in Matija Čop. Njegovo pesem, ki se imenuje Zdravljica in je naša himna, je napisal v osmih kiticah, ampak so mu za himnično kitico vzeli le sedmo.“

„Vav, pa res veliko veš o Prešernu!“

„Res je, saj sem ga poznala.“

„Vem, zato sem te tudi povprašala o njem. Hvala!“

„Malenkost. Zdaj pa moram iti, ker prihaja Povodni mož domov.“

„Prav! Pokliči še kdaj!“

„Bom. Adijo!“

„Adijo!“

No, pa sem res nekaj izvedela o Prešernu in o Povodnem možu. Zdaj pa morem iti vse to napisati, sicer bom pozabila.



Maša Napotnik, 8. a, risala je Nika Verdnik, 8. a.

18

SPOZNAJMO GA BOLJE! ANTON »TONA« PODLESNIK

Anton Podlesnik, po domače Tona, je na svet prijel 6. februarja 1950, in sicer na Kumnu pri domačiji Markož. Rodil se je materi Mariji in očetu Jožetu Podlesniku. Otroštvo je preživel skupaj s sestrama Jožico ter Marico (kličejo jo tudi Beba) in z bratom Marjanom. Ima tudi polbrata Zorana Škarjo.

Šolanje je pričel kot mlad fant v OŠ Lovrenc na Pohorju, zaključil je šest razredov osemletke. Po poklicu je delavec. Svoje delovne izkušnje si je nabiral v Tovarni kos in srpov, Tovarni dušika Ruše, Gradisu v Mariboru, zaposlen je bil tudi v zadrugi, pot pa ga je odnesla še k našim sosedom v Avstrijo, kjer je na kmetiji pomagal opravljati težka kmečka opravila. Pred enim letom pa se je po dolgih in težkih delovnih dneh zaslužno upokojil.

Danes je še zmeraj aktiven in zelo priljubljen krajan. V Lovrencu ga ni mogoče zgrešiti, saj ga srečujemo ob cesti s cigaro v ustih in klobukom na glavi. Otrokom zmeraj ponudi piškote iz gostilne Jelenček, odraslim sokrajanom pa vedno rad stisne roko v pozdrav.

K Aljaževi omi Dragi vestno prihaja na sveže kuhano domačo kavo. Ni potrebno, da je kava z mlekom, saj je vesel vsake še tako majhne pozornosti.

Vsak dan »špancira« gor in dol po Lovrencu in ko ga srečate na njegovem sprehodu, mu le močno stisnite roko.

S Tonetom sta se pogovarjala Aljaž Čelofiga in Klarisa Hren, 9. b.



KONS O-P

NEŽNOST, MEHKA VOLNA ≠ MESO

OVCA < PES

NOČ > DAN

PES + OVCA = MESARSKO KLANJE

·
·
·

R.I.P. ~ OVČKA

$\text{HCO}_3 \longrightarrow + \text{CO}_2 + \text{KRI} = \text{STRUP}^{100}$

HUDOBIJA = ∞

Aljaž Čelofiga, 9. b

Risale so: Petra Planinšič, Pia Pokorny, Ana Krajnc, Anja Jodl, 8. a.





RAČUNSKA PRAVLJICA

Predavnimi časi, ko so se čudeži še godili, je živel fant, ki je znal vse **izračunati** in z vsakim **obračunati**. Imel je najboljši **računalnik**, kar jih je bilo mogoče kupiti. Bil pa je ta fant zelo **preračunljiv**, kar pomeni, da ni delal **računov** brez krčmarja, ničesar ni naredil zastonj, torej brez **računa**. Imel pa je to čast, da je v šoli vodil **računovodstvo**, delal je za **računalom** in je **izračunaval** **izračune**. Rad je delal tudi **predračune** in ves čas ga je skrbela ekonomska **računica**. **Preračunaval** je tako dobro, da je na koncu potegnil črto pod **račun** in postal ravnatelj šole. In tako je vodil šolsko **računico** srečno do konca svojih dni, **račun** pa se je izšel tudi šoli.

NIKJER JE NI

Nekega dne jaz v šolo sem šel
in sem kar hitro domov spet prispel.
Ugotovil sem, da je ni,
pa v torbi je bila – se mi zdi.

Iščem jo zdaj povsod!
Spalnica, kuhinja in še sod!
V njej imam pisala vsa,
oj, moja preljuba PERESNICA!

FRANCA PREŠEREN

Človek ga ne bi poznal,
če on ne bi pesnikoval.
Napisal res je marsikaj,
od Vrbe do Save in nazaj.

Franček mu pravimo mi,
učiteljica pa ob tem nori.
Roko na srce – rad vino je pil,
vodo pa vedno stran je zлил.
Kakorkoli – France je moj idol,
za njega tole pišem – LOL.

BAROK

Kdo izmislil si ga je,
ta ni navaden človek – ne!
Povedi so dolge in bogate,
takšne, kot so kraljeve gate.
Latinsko govorili
in pamet so častili.
Vode niso poznali,
na lepoto vse so dali.
Valvazor napisal je
Slavo vojvodine Krajske,
to tako slavno delo je,
skoraj kot Povodni mož – hehe!

GAZELICA O DEVETOŠOLCIH

Najlepši smo na šoli. Deveti je zakon!
Najboljši smo – sorry. Deveti je zakon!
Smo razigrani, fantje so seveda sami supermani.
Nikakor nismo štori! Deveti je zakon!
Smo poredni, dekleta so seveda pridna, in nikoli zaspani.
Adijo vsi vi, ki boste za nami gulili šolske klopi!
Deveti je zakon!

Jan Brezočnik, 9. a; Gazelico so napisali devetošolci s skupnimi močmi.





ŠOLA



V šoli so najboljši dnevi dejavnosti. Najbolj se mi je v spomin vtisnila predstava Jureta Ivanušiča Od tišine do glasbe.

Eneja Prapertnik

Na naši šoli mi je všeč, da imamo dobre učitelje.

Vita Podlesnik

Všeč mi je, da lahko ob določenih dnevih gremo v knjižnico namesto na rekreativni odmor.

Sara Švikart

Na tej šoli mi je okej, da imamo simpatično ravnateljico in ne ravnatelja.

Domen Šketa

Všeč mi je, da imamo veliko računalniško učilnico, v kateri lahko igram igrice na dveh računalnikih hkrati.

Andreas Krajnc

Všeč mi je, da se pouk začne ob 8.20 namesto 8.15. To pomeni, da lahko pet minut dlje spim.

Gorazd Goričan

Obožujem, da imamo na tej šoli športne dneve.

Aljaž Brus

Obožujem odmore, rekreativne odmore, odmore v knjižnici in predvsem odmore.

Viktorija Ribič

P. S. In ali sem že povedala, da obožujem odmore?

Najboljši del v šoli je pouk slovenščine, pri kateri se zelo veliko pogovarjamo.

Lara Brezočnik

Na šoli so mi všeč izbirni predmeti, ker se lahko učiš tisto, kar ti je všeč.

Nastja Gorenak

Najbolj všeč mi je, da imamo super ravnateljico, ki nas pri vsem podpira.

Lara Višner

Ni mi všeč, da je vedno v učilnici št. 1 ledeno mrzlo.

Viktorija Ribič

Na tej šoli mi ni všeč, da lahko hodiš k določenemu izbirnemu predmetu le eno leto.

Andreas Krajnc

Niso mi všeč malice, ker ne maram namazov in klobas, v šoli pa jih velikokrat dobimo. Raje bi jedel kakšne jogurte in dober kruh.

Gorazd Goričan

Ni mi všeč, da se na šolskem prostoru ne smemo voziti s skirojem. Skiroji so zabavni, z njimi lahko skačeš in počneš finte.

Aljaž Brus

Zelo rada se družim s sošolci, zato mi ni fajn, da ne smemo po pouku ostati na igrišču in igrati košarko.

Lara Višner

Zadovoljen bi bil, če bi telovadba trajala dlje, ne le 35 minut, 10 minut se namreč preoblačimo.

Pogrešam tudi strelski krožek.

Domen Šketa

Ni mi všeč, da imamo vivaristiko samo v

sedmem razredu. Zelo radi imamo živali in bi zanje skrbeli dlje časa.

Sara Švikart

Ni mi všeč, da imamo samo dvakrat na teden šport, rada bi ga imela vsaj trikrat.

Nastja Gorenak

Trudim se in trudim že pol ure, da bi se spomnila, kaj mi v šoli ni všeč, pa nisem našla ničesar.

Lara Brezočnik



Risal je Andreas Krajnc.



ŠOLSKA ČAGA

V četrtek, 12. marca 2015, je v šolski jedilnici bila 2. čaga devetošolcev. Nekaj prisotnih na čagi smo povprašali po mnenju.

SARA ŠVIKART

Kakšna se ti zdi današnja čaga?

V REDU, SAMO JE PREMALO FOLKA.

Kaj bi izboljšala na čagi?

DA BI BILA BOLJŠA IN BOLJ ŽIVA GLASBA .

VIKTORIJA JEGER

Kakšna se ti zdi čaga, kaj bi povedala, ker si organizator?

ČAGA JE V REDU, SAMO JE PREMALO UČENCEV.

A veš, zakaj ni dovolj učencev na zabavi? NEKATERI NE SMEJO PRITI ZARADI ENK, DRUGI PA ZARADI OBVEZNOSTI, UČENJA ...

PATRICIJA RIBIČ

Ali ti je čaga všeč?

JA.

Bi kaj spremenila na čagi?

NE.

Kaj bi ti naredila, da bi bilo več ljudi?

NE VEM.

SARA PETRIČ

Ti je čaga všeč?

NE, KER JE PREMALO SLAVNIH, TAKŠNIH KOT JAZ.

Kaj bi naredila, da bi bila čaga boljša?

POVABILA BI NA ČAGO ... PSSST!

22

NEJC RIBIČ in NEJC BREZOČNIK

Se vama čaga zdi v redu?

JA, MALO WIGLE WIGLE, PA BO.

Kaj bi spremenila na čagi?

BOLJŠA MUZIKA BI BILA ...

SERGEJA KOTNIK

Kaj bi spremenila na čagi?

VEČ FOLKA, BOLJŠA MUZIKA.

VERONIKA JEGER

Kaj bi spremenila na čagi?

MANJ IGER.



Nekateri ne verjamejo, da nimate iger. Kaj boste naredili? SAJ JIH ZDAJ RES NIMAMO, TAKO DA NAJ VERJAMEJO.

UČITELJICA DARJA MIGLIČ

Kaj mislite o šolskih čagah?

ČAGE MORAJO BITI. VSAK UČENEC KOMAJ ČAKA, DA PRIDE DO DEVETEGA RAZREDA, DA ORGANIZIRA ŠOLSKE ČAGE.

Slišala sem, da si opravičen od spraševanja naslednji dan, če si na čagi. Je to res ?

TO VELJA ZA DEVETOŠOLCE, OSTALO PA PO DOGOVORU Z UČITELJI.

Na čagi se je pogovarjala Eneja Prepernik.



SANJSKA ŠKOLA

Moja sanjska šola bi se odprla ob 8.20 in končala 12.50. Trajala bi štiri dni v tednu, bili bi dolgi odmori, trajali bi 20 minut. Šola bi bila zelo napredna. Imela bi jacuzzije, golf igrišča, veliko računalniško središče, kjer bi namestili zelo napredne in nove prenosnike. Tam bi se učil zgodovino, etiko, slovenščino, matematiko, angleščino, italijanščino ... V šoli bi za kosilo imeli lazanje, testenine, dunajske zrezke, sadje in zelenjavo ... Na končni izlet bi šel v Bruselj v evropski parlament.

Andreas Krajnc

Šola se bi začela ob 8. uri. Sanjska šola bi trajala cel teden, tudi med vikendi. Odmori med urami bi trajali približno deset minut. Sanjska šola bi zgledala tako, da bi imeli dvigala za knjižnico, računalniško učilnico ter učilnico za zgodovino in geografijo, v šoli bi imeli tudi bazene in še veliko drugih stvari. V sanjski šoli bi se manj učili, imeli bi veliko športnih dni. Jedli bi zdravo hrano. V sanjski šoli bi šli na zaključni izlet v Pariz, če pa ne tja, pa v Italijo, New York in v Terme Ptuj.

Nastja Gorenak

Moja sanjska šola bi trajala od osmih do enih popoldne, 4 dni v tednu. Odmori bi trajali največ 5 minut, za pripravo stvari, zvezkov, peresnic ... V moji sanjski šoli bi imeli veliko dvigalo, veliko košarkarsko igrišče in seveda veliko večjo celotno šolo. Seveda bi spremenila tudi učilnice, največja učilnica bi bila petka, saj je zdaj najmanjša. V moji šoli bi se učili samo ZGO, SLJ, ŠPORT, LUM ter GUM. Za zajtrk bi imeli zdravo hrano ter veliko več zelenjave, za kosilo pa tudi zdravo hrano ter enako več zelenjave. Seveda pa nisem pozabila na zaključne izlete. Na zaključne izlete bi šli v Berlin, Pariz, LA, Irsko, Ameriko, Anglijo ter Avstralijo. Tako si jaz predstavljam sanjsko šolo, seveda bi bila zelo razkošna, kar si verjetno vsi želite.

Lara Višner

Šola bi bila sanjska, če bi se začela ob 11.00 in končala ob 12.00. Šola bi imeli le v sredo. Odmori bi trajali 10 minut, tako se mi res zdi najbolje.

Moja sanjska šola bi imela bazen, kino, smučišče, gledališki oder, drsališče, park ... Izgledala pa bi tako kot nebotičnik! Imela bi res velika okna. Na tej šoli bi imeli vse predmete, ampak vsak dan le enega. Na zaključni izlet pa bi odšli ... Po celem svetu! Te počitnice bi trajale natanko 30 dni.

Lara Brezočnik

Moja sanjska šola se bi začela ob 12.00 in končala ob 17.00. Pouk bi trajal samo tri dni, ostali dnevi bi bili "vikendi". V teh treh dneh pa bi bili odmori dolgi 10 minut. Med vsakim odmorom bi lahko šli v šolsko knjižnico ali pa ven na zrak. V naši šoli bi bila sama dvigala in nobenih stopnic. Seveda bi naša šola imela tudi veliko bazenov, televizije, na katerih bi lahko gledali, kar bi hoteli, in ko bi imeli pouk, sploh ne bi imeli zvezkov, torb ... Ko bi se učili, bi lahko ležali na sedežnih garniturah, saj stolov in miz za pouk sploh ne bi imeli. Seveda pa nam v šoli ne bi manjkalo kino. V teh treh dneh v šoli bi imeli 2-krat v dnevu slovenščino in 1-krat zgodovino, ostali čas pa bi se lahko kopali v bazenih in bili v kinu. Jedli bi, kar bi hoteli, seveda pa si hrane ne bi vzeli sami in tudi kuharji nam je ne bi dajali, hrano bi naročevali pri robotih in oni bi nam hrano tudi prinesli. Na koncu šolskega leta pa bi šli na zaključni izlet v Pariz.

Sara Švikart



Moja sanjska šola bi bila ob sobotah in nedeljah. V ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek pa bi bili lahko doma in bi počivali. Ko bi imeli pouk, bi trajal od desetih in končal bi se ob dvanajstih. Šolska stavba pa bi zgedala tako, da bi zunaj bil travnik, po njem bi šla potka, ki bi peljala do vhodnih vrat šole. Ko bi prišel v šolo, bi zagledal bazen, za njim bi prišel do smučišča in če bi šel še malo dlje, bi na desni strani zagledal jahalni klub, na drugi strani pa veliko, ampak res ogromno telovadnico, v kateri bi bil tudi kino.

Viktorija Ribič

Sanjska šola bi se začela septembra in se končala maja. Trajala bi tri dni v tednu. Učenci bi imeli odmora med uro in enega dolgega po končani uri ter pred začetkom naslednje ure. Pred šolo bi bilo veliko travnato igrišče, ki bi bilo enakomerno pokošeno. Šola bi bila grajena v zelo modernem stilu in bi imela dvigalo. V njej bi bil velik bazen z veliko tobogani. Imeli bi pokrit park z drevesi in grmički. Imeli bi tudi svoj majhen živalski vrt z najrazličnejšimi živalmi. Imeli bi tri ure pouka: slovenščino, naravoslovje in šport. Pri naravoslovju bi hranili živali v živalskem vrtu. V šoli bi za zajtrk jedli samo pico, hot-dog, hamburger ... Na končni izlet bi šli za 14 dni na Havaje.

Vita Podlesnik

Moja sanjska šola bi se začela ob 14.00 in se končala ob 15.00, s tem, da bi imeli pol ure odmora. Trajala bi 2 dni s 5-dnevnim vikendom, poletne počitnice bi trajale 11 mesecev. Med odmori bi se lahko odšli namakati v jacuzzi ali pa v kino. Imeli bi tudi zasebna letala, imel bi ga vsak učenec, s katerimi bi prileteli k pouku. Vsak vikend bi bil party, ki bi trajal 24 ur. ZASTONJ PIJAČA IN JEDAČA! Za šolsko malico bi bili hamburgerji in pice, ob posebnih priložnostih pa čokolada in hot dogi. Vsak razred bi imel res odštekane zaključne izlete. 7. razred bi imel zaključni izlet v Območju 51 (Area 51 v ZDA), kjer bi spoznali vesoljce, če nas ne bi spustili noter, pa bi vdrli s slonom. Šola bi bila 7-letka in vsi bi imeli odlične ocene. Po hodnikih bi se vozili z gondolami in s sedežnico za krajše razdalje, kot je na primer od razreda do WC-ja.

Domen Šketa

Moja sanjska šola bi bila ob ponedeljkih, sredah in petkih. Trajala bi od 10.30 do 12.30. Večino časa bi bili odmori, le 45 minut na dan bi bil pouk. Na šoli bi celoten dan imeli glasbo, imeli bi kino, klube za čage in smučišče. Vedno bi se pogovarjali o pomembnih življenjskih temah, na primer o ljubezni, pripovedovali bi si vice in se smejali. Za malico bi jedli tortilje, pice in sojine polpete. Na zaključni izlet bi šli najprej na Havaje, potem bi pa obiskali še New York, Los Angeles, London, Pariz, Avstralijo ... V sanjski šoli ne bi nikoli pisali testov ali imeli spraševanj. Učili bi se le tistih stvari, ki nas zanimajo. Počitnice bi trajale dva tedna, poletne pa tri mesece. Oooooooooo, ko bi vse to bilo res ... :)

Eneja Prapertnik

Moja sanjska šola bi se začela ob desetih in končala ob dvanajstih. Imeli bi eno uro odmora, v katerem bi lahko delali, kar bi hoteli. V šoli bi bil skatepark, dvigala, kino in bazen. V zimskem času bi se lahko smučali ali bordali v freestyle parku. Po šoli bi se lahko vozili z rolerji, BMX-kolesi ali pa s skiroji. V šoli bi se učili samo matematiko in šport. Za malico bi lahko izbirali med več meniji, glavni kuhar bi bil Ramsey Gordon, pomagalo bi mu dvajset kuharjev, ki bi se kuhanja učili v Parizu. V šolo nas bi pripeljalo zasebno letalo ali helikopter.

Gorazd Goričan



HITRI IN DRZNI

Hitri avti, lepe punce in hrabri fantje – najbrž se je vam že posvetilo, da je govora o najbolj slavni avtomobilistični filmih v zadnjih letih. Maščevanje pride na domač prag, pretepi se pač vedno dogajajo in tudi hiša ti lahko nekega dne eksplodira. Učenci tiska imamo radi akcijske in adrenalinske filme, zato smo se nek petek odpravili v kino in si ogledali 7. del Hitrih in drznih.

Zanima pa nas, kateri pa so najljubši filmi učencev tiska.

ANDREAS: Johnny English, saj je zelo neroden.

DOMEN: Franšiza Hitri in Drzni, saj so v filmih carsko predelani avtomobili.

GORAZD: Harry Potter, Svetinje smrti 2, ker končno ubijejo Mrlakensteina.

ALJAŽ: Hitri in drzni 6, saj je Paul Walker bil še živ do konca filma.

LARA B.: Pitch perfect, ker je pač fajn.

VITA: The Impossible, ker je po resničnih dogodkih o cunamiju na Tajskem.

ENEJA: Mr. & Mrs. Smith, ker nastopata Angelina Jolie & Brad Pitt in sta kljub sporu v filmu na koncu skupaj.

VIKTORIJA: Teksaški pokol z motorko, ker je grozljivo in ti dvigne adrenalin.

LARA V.: Vsi filmi Hitri in drzni, saj sta moja najljubša igralca Vin Diesel in Michelle Rodriguez.

NASTJA: Zaljubljena, to je nadaljevanka, v kateri je lepo prikazana ljubezen.

SARA: Ena žlahtna štorija, ker so zanimivi igralci in gre za slovensko serijo.

UČITELJICA MATEJA: Gospodar prstanov in Hobit, vseh 6 filmov, saj obožujem fantastične filme.



Risal je Domen Šketa.



ČISTO NOR NA FILME HITRI IN DRZNI

Pozdravljeni! Sem Gorazd Goričan. Imam frenda, ki mu je ime Domen Carski Šketa. Rad ima avtomobile. Njegov najljubši igralec je Paul Walker, ki ga žal ni več med nami :(Zdaj pa je njegov najljubši igralec Vin Diesel. Ko je izvedel, da gremo v kino gledat Vlogo za Emo in ne Hitre in Drzne, ga je skoraj zadela kap. Ampak na srečo je ogled Vloge za Emo padel v vodo, zato smo se odločili, da navsezadnje gremo gledat film Hitri in Drzni. Ko je Domen izvedel, da gremo v petek, 10. 4. 2015, gledat njegov najljubši film, je začel poskakovati in 8 ur je neprestano govoril samo o Hitrih in drznih. Že prej je zelo rad risal avtomobile, ko pa je to izvedel, jih je začel risati s še večjo strastjo. Na žalost mu je en avto zaplenila učiteljica Nataša Kušar, saj ga je ustvarjal med poukom. Ampak mu je na srečo uspelo avto dobiti nazaj. Dobil pa ga je pod pogojem, da ji nariše njen avto in da nariše še učiteljici Mateji en avto. Z veseljem je prevzel nalogo, nato pa je na žalost, izvedel, da gremo gledat film en teden kasneje. Ko je izvedel to novico, je umrl – ne dobesedno, ampak metaforično. R.I.P



26

Risal je Domen Šketa.

PRIČAKOVANJA

Nimam prijateljev. Imam družino. (Dominic)

Hitri in drzni 7 je prišel na velika platna, v kinomatografe, zato smo se pri tisku odločili, da si ga je nujno potrebno ogledati. V kino bomo šli v petek, 17. aprila 2015.

TISTI DAN – PREJ

Na avtobusu, na poti do Planeta Tuš, bomo vsi zelo razburjeni, saj bomo komaj čakali, da vstopimo v kino in kupimo najboljše kokice in veliko kolo.

Film bo zagotovo zelo razburljiv, mogoče bo komu pritekla tudi kakšna solzica, seveda pa brez obmetavanja s kokicami ne gre. Od filma pričakujeva:

ENEJA: Veliko fantastičnih elementov, dosti kreganja, nekaj strelskih akcij ... In tudi kakšno solzo.

SARA: Se strinjam z Enejo, jaz pa še pričakujem kakšnega luštkanega igralca ...

NAPOČIL JE TEŽKO PRIČAKOVANI TRENUTEK

Na avtobusu smo se celi čas pogovarjali. Ko smo prišli v kino, smo komaj čakali, da se začne



film, a še prej smo šli malo v šoping. Po šoppingu smo šli po karte, nato pa v dvorano. Ko se je film začel, smo vsi kar hitro not padli, na začetku je bil celo smešen. Viktorija je pojedla ene sredinske kokice in še pol velikih, spila pa je tri kokakole. Ko je odpirala tretjo kokakolo, se je cela polila. Seveda, ko smo se vozili domov, je Viktorija ves čas govorila, kako ji je slabo. No, pa nazaj k filmu. Na koncu je bilo malo žalostno. Skoraj vsi fantje so imeli solzne oči, ampak Domen je bil najbolj solzen od vseh. Sam je izjavil, da so mu solze tekle tako kot reka. Domen se je res ful vživel. Tudi dve puncici sta jokali, to sta bili Lara Višner in Lara Brezočnik, mogoče še katera, pa je solze skrivala. Po ogledu filma smo se na avtobusni postaji, medtem ko smo čakali na avtobus, tudi slikali. To je najbolj zabavna fotografija, kar sva jih videli.

Sara Švikart in Eneje Prapertnik



27

PHAHAHAHAHHA!

Že zgodaj zjutraj sem hodil po šoli in spraševal: »Hitri in drzni, kaj ti najprej pade na pamet?« Odgovorov je kar nekaj, nekateri so še kar smešni. Uživajte v branju prispevka!

Učiteljica Monika: Avti.

Domen Š.: Hitrost, magnetno vzmetenje, predelano, carski igralci ...

Učiteljica Mateja: Ko pomislim na film, se spomnim na Domna Šketo, ki je skoraj razbil televizijo, ko je videl napovednik. Mislim, da bi mu izpolnili življenjske sanje, če bi za en teden šel na snemanje tega filma.

Vito K.: Avti, dirke ...

Timi G.: Dirke z avtomobili, kreši, lovljenje ...

Učiteljica Barbara: Film, avti, simpatični igrali, hitrost, akcija, denar ...

Marcel M.: Paul Walker, Vin Diesel, hitri avti, drzne poteze ...

Kevin Š.: Driftanje, Vin Diesel ...

Jasmina J.: Da je nekdo hiter in drzen.



Učiteljica Sonja: Vin Diesel, dirkanje z avti ...

Jeremija B.: Avto, veliko avtov, ogromno avtov, Vin Diesel, skakalnice, smrt, prometna nesreča ...

Urban K.: Avti, kriminal, kraja, pustolovščina ...

Matjaž P.: Glasen motor, dobra glasba, denar, luštne punce ...

In na kaj jaz najprej pomislim?

Denar, veliko denarja, ogromno denarja, lepe igralko, dobri igralci ...

Andreas Krajnc

VIN DIESEL



Vin Diesel se je rodil 18. 7. 1967. Rodil se je z imenom Mark Sinclair Vincent. Star je 47 let. Ima dva brata Paula in Tima in sestro Samantha. Je ameriški igralec, scenarist, režiser in producent. Najbolj poznan je kot zvezda akcijskih filmov (Planet teme in Hitri in drzni). Vin Diesel je odrasel v Nev Yorku. Njegova mama je bila astrologinja in psihologinja. Leta 1995 je igral v filmu Multi-Facial. Vin Diesel ima 16 let mlajšo punco Palomo Jimenez. Ima že tri otroke, prvi je ime Hania Riley Sinclair, za njo je Vincent Sinclair, zadnja pa je punčka, ki je dobila ime po Paulo Walkerju, in sicer Paulina Sinclair. Vin Diesel mi je kot igralec všeč, ker je v redu igralec in ima velike mišice. Drugače so mi všeč igralci z bujnimi lasmi, ampak njemu takšna frizura paše.

Viktorija Ribič

PAUL WALKER

Paul Walker se je rodil 12. 9. 1973, umrl je pa 30. 12. 2013. Imel je enega otroka, in sicer hčerko Meadow, kateri je boter Vin Diesel. Bil je glavni igralec filma Hitri in drzni. Paul je svojo kariero začel kot otroški igralec in maneken. Za njegovo nesrečo ni bil sam kriv, ampak 38-letni Roger Rodas, voznik avtomobila, ki je dirkal in sta se zabila. Policija je razglasila, da sta oba mrtva. Roger Rodas je vozil 160 km na uro. Vozila sta se s Porsche Carrera GT. Zaletela se v betonsko obcestno svetilko in dve drevesi na Hercules Street. Oba sta bila žal na mestu mrtva. Čudovita žalostna pesem See you again iz zadnjega filma Hitri in drzni je posvečena Paulu.

Nastja Gorenak





Rodila se je 12. 7. 1978 v San Antonio, Texas, USA. Po poklicu je igralka, DJ, kar si sploh nisem mogla predstavljati. Kot igralka pa igra v znanem in najboljšem filmu Hitri in drzni, zato vam priporočam, da si ga ogledate. Prvi del Hitri in drzni je bil posnet leta 2001, sedmi del pa 2015, in upam, da jih bo še več, saj je film zelo čustven ter napet. Kot otrok je Michelle hotela postati igralka, in to ji je uspelo. Leta 2012 je bila na televiziji v oddaji Germany Next Top Model. Bila pa je tudi v video igrinah, za kar je bila dobro plačana. V filmu Hitri in drzni zažiga do konca, saj je svojo vlogo odigrala zelo dobro. Igra Letty, ki je zelo pogumna, močna in radovedna ženska, ki se dobro znajde v dirkanju, ki velja za moški posel. Počasi mi zmanjkuje besed za Michelle. A nekaj pa še le moram povedati, v filmu je Michelle punca od Vin Diesla, tudi v resničnem življenju je Michelle res v Vin Diesla, ampak on ima že svojo družino. V svoji domovini Michelle rada živi življenje navadnih ljudi, čeprav je zelo znana in slavna, slave ne mara preveč. Si predstavljate, da bi Michelle prišla v Slovenijo? To bi bil najlepši dan v letu za marsikoga izmed nas. Vsi v našem razredu upamo, da bo prišel ven tudi film Hitri in drzni 8, seveda z Michelle v vlogi Letty.

Lara Višner

29

HITIRI IN DRZNI NA NAŠI ŠOLI!

Dogajalni prostor in čas: OŠ Lovrenc na Pohorju, šolsko leto 2014/2015

Glavni igralci: Učenci sedmih razredov; Viktorija - Letty, Sara - Mia, Patrik - agent Hobbs, Domen - Dominic, Bor - Roman, Jeremija - Taj, Aljaž - Shawn, Gorazd - Brian, Vita - hekerka Ramsey

Režiser: Domen Šketa

Kostumografinja: Eneja Prapertnik, Nastja Gorenak

Oblikovanje nohtov: Lara Višner

Fotografinja: Lara Brezočnik

Snemalec: Andreas Kranjc

Spremembe: Namesto avtov bi dirkali z skiroji. Namesto velikih mest, majhen kraj Lovrenc na Pohorju. Namesto velikih stolpnic, majhni bloki.

Opis filma:

Film se dogaja v majhnem kraju, v Lovrencu na Pohorju. Tam se prvič odločijo, da bodo priredili veliko dirko z avti. Na to dirko pa se prijavi tudi mafija, ki bi rada po koncu dirke ukradla vse avtomobile. Na srečo priskoči na pomoč ekipa **Furious 7**, ki jim to prepreči. Seveda pa jim to ne uspe tako hitro, kot bi si vsi želeli, najprej morajo z uspešnim dirkanjem osvojiti vse avte. S svojimi skiroji so najdrznejši, najbolj prebrisani in seveda najhitrejši. Za nagrado si prislužijo zaslužen potovanje na Havaje. Tega se seveda vsi razveselijo, ampak prej pa morajo urediti še nekaj stvari – predvsem ljubezenskih.

Vita Podlesnik





JAZ – JAZ?

Kako naj bom jaz – jaz? Skozi življenje se marsikdo zaradi družbe spreminja in prilagaja na način, da bi ustrezal »prijateljem«. Vendar pravi prijatelji te sprejmejo takšnega, kakršen si, ne da se ti prilagajaš njim. Tudi vsi ostali ti v mladosti svetujejo in ti želijo pomagati pri tvojih odločitvah za prihodnost, vendar edina oseba, ki odloči, kako boš živel, si ti sam, torej JAZ sama.

V času najstništva nastane veliko sprememb; tudi v odnosih do ljudi, ki jih imaš rad – do družine, prijateljev, učiteljev ... Občutek imam, da vsi posegajo v moj prosti čas. Učitelji, ki kar naprej težijo z ocenami in domačimi nalogami. S starši imam dober odnos. Pride tudi kakšen dan, ko ni vse tako rožnato, vendar se z njimi razumem in mi je vedno, kadar se skregamo, žal. Rada bi vedno ravnala prav, vendar to ni mogoče, saj vsi delamo napake. Učitelji res včasih težijo, vendar nam želijo predati znanje, ki ga imajo, in verjamem, da nam želijo le najboljše. Sama se z učitelji razumem, so tudi nekateri, ki nimajo tako pristnega odnosa do učenca, zato vem, da se moram do njih obnašati drugače. Seveda se tudi z vsemi sošolci ne razumem enako. Vse pa bom pogrešala, ko bo čas, da se poslovimo od osnovne šole in gremo vsak v svojo smer. Z nekaterimi sem boljša prijateljica, vendar imam vse rada.

Velikokrat se vprašam, kako bo čez deset, petnajst let. Vendar ne morem videti, kje bom, o tem niti ne razmišljam toliko. Moje poti še niso jasno zastavljene, saj nisem čisto prepričana, kaj bi rada počela in kaj vse me veseli. Veseli me veliko stvari, vendar mi je težko o tem odločiti in biti prepričana že zdaj.

Najstniki se iz generacije v generacijo spreminjajo, imajo različne načrte in interese. Za vse to je kriv čas, v katerem živimo. Pred leti so najstniki prosti čas preživljali na svežem zraku, tega pa sta danes nadomestila računalnik in televizija. Tudi v šoli se je pouk zelo spremenil. Nekateri otroci si dovolijo jezicati učiteljem in se z njimi pogovarjajo kot s svojimi vrstniki. Učitelji, zaradi svoje avtoritete, tega seveda ne morejo in ne smejo dopustiti. Včasih je bilo dovoljeno, da je učenec za svoje napake plačal z udarcem, ki mu ga je namenil učitelj, tega učenec ni povedal doma, saj bi ga še tam dodatno kaznovali. Vse se je zelo spremenilo!

Družba pa si o mladih izmišljuje vedno več predsodkov. Vsi mladi bi naj bili nesramni, povzročali bi naj težave, kadili, pili, hodili samo na zabave, bili do konca neodgovorni ... Nekateri so res takšni in jih puberteta čisto zmeša, vendar pa nikakor ne vse. Kam pa je izginilo tisto staro reklo, da na mladih svet stoji? Da naj bi bili mladi tisti, ki naj bi vse spremenili? Kako? Če pa niti služb ne dobijo in ne možnosti, da bi kaj spremenili!

V prihodnosti si želim, da bi uspešno končala šolanje, pridobila znanje in dobila dobro





službo, kar je v današnjem času skoraj nemogoče, ampak upam, da se bo v bodoče le kaj spremenilo. Želim si, da bi veliko potovala in predvsem uživala v tem, kar je pred mano. Uspešno bi se počutila takrat, ko bi me obdajali ljudje, ki jih imama rada, da bi bila srečna in bi uživala življenje.

Breda Dolinšek, 9. a. Risala sta Sara Sušec in Tilen Kirbiš iz 1. a.

POT

Prihodnost ... Ena izmed mnogih stvari, v katere se večkrat dnevno natančno in precizno poglobimo. Sprašujemo se, kaj je danes, kaj bo jutri in kaj bo čez več let.

Prepričan sem, da ima vsak človek sanje, določene cilje in poti, ki jih želi v svojem življenju izpolniti. Nekateri imajo bolj skromne želje, nekateri pa bolj zahtevne. Sam sebe ocenjujem oz. prištevam med tiste, ki so si zadali težjo pot, torej sledim zahtevnim željam.

Vsekakor je to, kar boš postal oz. kakšne sanje imaš, zelo odvisno od okolice, od staršev, sovrstnikov in pa tudi od finančne moči. Glede na to, da bi v svojem življenju rad postal profesor glasbe za instrument (harmonika), sem prepričan oz. si trdno upam reči, da je to velik zalogaj tako zame kot za mojo celotno družino. Staršem in vsem svojim dobrim znancem sem bil in vedno bom hvaležen za vse, kar so storili zame. Ko sem bil len, so me motivirali pri učenju, da sem se lahko navsezadnje izkazal v šoli. Glede glasbe pa sem najbolj hvaležen očetu in mami in pa vsem profesorjem, ki so me in me še bodo vodili po glasbeni poti. Moram reči, da po opravljeni nižji glasbeni šoli prav pogrešam svojo prvo profesorico diatonične harmonike. Pripravljala me je na različna državna tekmovanja, tudi evropska in svetovna. Skupaj sva osvojila mogoče in nemogoče.

Vendar je to nekaj, kar se je že zapisalo v zgodovino mojega življenja. Tukaj je že prihodnost. Konzervatorij za glasbo in balet je moja naslednja izobraževalna postaja za naslednja štiri leta, po teh štirih letih pa pride na vrsto naslednja postaja, Akademija za glasbo in balet Ljubljana.

Moji cilji so jasno zastavljeni, opažam pa tudi, da se vedno več mladih, mlajših od mene, odloča za igranje vsaj enega instrumenta ali pa za solo petje. Meni osebno je to zelo všeč, saj zame in posledično tudi za druge ljudi brez glasbe ni življenja. Čeprav se za glasbo odloča veliko mladih, pa to v današnjem času ni mali zalogaj. Poznam veliko dobrih glasbenikov, ki se zaradi finančne krize oz. stiske ne morejo vpisati na srednjo glasbeno šolo, tako kot sem se jaz. Mnogi pa imajo talent, vendar ne kažejo želje po glasbi. Tisti, ki pa imajo željo, vendar kot sem že omenil, niso dovolj finančno močni, pa po navadi izgubijo moralno in svoje sanje. Posledično zapadejo v slabo družbo in začnejo uživati prepovedane substance ter začnejo povzročati težave sebi ter drugim okoli sebe.

Vsekakor moraš biti rojen pod srečno zvezdo, če hočeš postati uspešen glasbenik. Imeti moraš talent, voljo, trdno prepričanje v uspeh in podporo staršev ter drugih. To je recept za uspeh na poti do velikega, vplivnega glasbenika. Ponosen sem na to, kar sem, in na to, kar šele bom postal. Ponosen sem, da imam takšne sposobnosti, da lahko igram več instrumentov, da razumem in se znam živeti v glasbo.

DO KONCA ŽIVLJENJA BOM DIHAL Z GLASBO! Rene Črešnar, 9. a